

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Solv Christvs Est Glorificatvs Corpore Et Anima in coelo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

1. Cor. 9.

cordium 1. Cor. 4. iam ad alteram propositionem ueniam,
quæ est.

SOLVS CHRISTVS EST GLO-
RIFICATVS CORPORE ET ANIMA
in cœlo.

1. Cor. 1.
math. ult.

Heze. 11.
Jerem. 17.
math. 22.
proverb.
1. Cor. 15.

Opocat. 1.
Collos. 1.

AD dexteram Dei sedere, est Christum etiam secundum hominem Deo patri, in maiestate, gloria, potentia, honore aequali esse, tribuit enim scriptura ipsi Christo ea quæ Dei sunt, ut inuocationem, fidem, spem &c. 1. Cor. 1. Cum omnibus qui inuocant nomen domini nostri Iesu Christi in omni loco. Et ipse met Matth. ultimo: Data est mihi omnis potestas, in cœlo & in terra. Si alius sanctorum esset glorificatus corpore & anima, sequeretur, quod & ille posset inuocari perinde atque Christus, & intropicere cordium secreta, quod solius Dei est. Et Chronicorum 6. Tu solus nosti corda filiorum hominum. Et Heze. 11. Iere. 17. Frustra ergo partiuntur fiduciam cordis sui homines in sua idola, cum totam, & totum cor exigat Deus Matth. 22. Ex toto corde diligere Deum &c. Proverb. 23. Præbe mihi cor tuum etc. Nunc autem Christus resurrexit a mortuis, primiciae dormientium, deinde hi qui sunt Christi 1. Cor. 15. Nihil extra dicens, quam ea quæ prophetæ & Moyses locuti sunt, futura esse, si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annuciaturus est. Paulus in Actis.

Qui est primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ, Apoca. 1. Primogenitus ex mortuis, ut sit in omnibus ipse primatum tenens, Colo. 1. Et Christus Magdalena: Dic fratribus meis, ascendo ad patrem meum, patrem uestrum &c. Nec dixit, ascendimus. Porro omnis spes & tota fiducia cordis nostri, est in Christi resurrectione, ascensione

fione & sessione ad dexteram patris , qui est rex & dominus
noster,& solus ipse in regno gloriae aduocatus noster, me-
diator, sequester, proxeneta, interpres, caussidicus , protec-
tor ac patronus , uerus Deus, & uerus homo. Si tantum
Deus esset, poterat nobis terrori esse , cū humana fragilitas
fugiat Deum, ut illi dicunt: Loquere tu nobis, & non Deus,
ne forte moriamur . Si tantum homo, poterat imbecillus ac
impotens uideri, sed quia est Deus & homo, unica nobis fi-
ducia esse debet, qui per semetipsum accedentes saluare pos-
sit, Hebræ. 7. Hic uidere est quanta sit humani cordis impi-
etas, Diuis, qui tātum homines sunt & quidem peccatores,
se se contra scopum omnis scripturæ , & cōtra inuiolabilem
Dei patris uoluntatem audent credere . Christo uero quem
pater audiendum præcepit, se non audent cōmittere, quan-
ta hæc infidelitas, & in Deum ingratitudo : Si Christus tan-
tum homo esset, ut Iudæi & Turcæ, adde, hypocritæ deli-
rant, minoris eum facerent nostri Pap. Itæ , quam quemli-
bet sanctum ficticium & a Pontifice canonizatum, pluris
facerent unum Franciscum aut Dominicum quā tres Chri-
stos , cum etiam nunc tam uili eum addixerint etiam si sit
Deus & homo . Nos uero cum audimus eum Deum esse,
concipiamus fiduciam quod potens sit ad saluandum nos,
cum audimus hominē nostri similem (excepto peccato) con-
cipiamus spem in eum, adcurramus ad eum , ut ad fratrem
nostrum. Similitudo siquidem mater amoris est. Sed quotus
quisq; est Monachog; uel sacerdotū , qui ita uel persuasi sint
uel inculcent populo : nunc dies declarauit quales pastores
animatorum habuerimus hactenus . Concludam ergo, solum
Christum esse glorificatum corpore & anima in celo , qui
hoc negant, tales gratiam Dei obscurant, Christi beneficia
sepeliunt, eius merita lœdunt , & in uniuersum ipsius sacer-
dotium, regnū , & patris de eo promissioes, quæ sunt Amen
e & etiam

& etiam in quæstionem uocant. Sed iam Fratris næhias
audiamus.

QVARTA VERITAS.

Sancti qui obdormierunt & sunt in gloria, sciunt multa
de nobis. Qui nesciant sancti præsentia, cū & præterita
cognoscant? Quis docuit uirum desideriorum Danielem
Daniel. 9. vt 10. Quantura sunt p uisiones, nisi sanctus angelus? Dan. 9. 10.

Apoc. 21. vt nle. Quis Ioanni Apocalypsim ostendit alius præter angelū?
Opere. 21. vt nle. Apoc. 21. & ultimo. Et similia in sacris literis toties reperi-
untur, ut cæcus aut omnino temerarius negauerit.

Dices non item habere de hominibus, at noster aduer-
sarius generaliter negat, scientiam sanctorum, quam si ange-
lis tribuerit, nos inuenimus homines similes angelis, Matt.
22. Sed illud in ^{at} intelligendum post resurrectionem,
imo post resurrectionem similes, sed ante similiores, nunc
quidem spirituales tantum ut angeli, sed tunc & corpora-
les secus quam angeli.

Dicitur autem & de Samuele, quomodo post obitum
uentura nunciarit, 1. Regum 18. Sciunt igitur sancti mul-
ta præsentia de nobis.

Modus cognoscendi a nobis triplex traditur. Primus:

Cum Deo sapientissimo in se, hoc est, in sua essentia sive
diuinitate, sanctis illa placuerit ostendere, hanc cognitionem
nostræ Theologi, cognitionem in uerbo appellant, nec
ab re, candor est em lucis & speculum sine macula, Sapi. 7.

Secundo, cum angeli (quibus Deus clementissimus, man-
dauit de nobis, ut in omnibus uis custodiāt, Psal. 90.) Vota
nostra & facta ad sanctos deferunt, nec mirum, omnes enim
sunt administratorij spiritus, Hebræ. 1.

Tertio, cum Deo potentiss. aliquem ex sanctis ad nos
mittere

Sapient. 7.

ps. 90.

Hebre. 1.

1. Regn. 18.